

Inleiding

U hebt dit boek nu in handen omdat de titel u aansprak. Misschien bent u zelf ook wel eens boos, of wellicht bent u nooit boos, omdat u daarvoor een cursus hebt gevolgd. In ieder geval moet er een reden voor zijn dat u dit boek nu wilt gaan lezen.

De redenen voor mij om dit boek te willen schrijven zijn legio, evenals de zaken waar een mens zich over kan opwinden. Toen ik er aan begon, bedacht ik zelf een stuk of tien onderwerpen, maar gaandeweg bleek ik me over veel meer dingen boos te maken en sprekend met mensen die ik tegenkwam in metro, trein, tram en bus, maar ook gewoon bij de supermarkt en de Wibra, hoorde ik veel ergernissen spuien.

Ik moet wel toegeven dat de meeste boosheid werd uitgesproken door oudere mensen, zoals ik er zelf een ben, maar het zette me wel aan het denken. Nederland behoort volgens de wetenschappelijke onderzoekers tot een van de vijf gelukkigste landen ter wereld en toch zoveel boosheid!

Nu mag bekend zijn dat de intelligente onderzoekers niet tot de leeftijd der gepensioneerden behoren, dus moet ik denken dat dit geschetste beeld niet helemaal objectief kan zijn.

Enige maanden verder in het jaar 2018 besloot ik, mede aangespoord door een zeer positieve buurvrouw,

aan dit boek te beginnen en ik merkte dat het me iets gaf: rust in mijn hoofd en een ander beeld van de maatschappij. En dat na ruim zeventig levensjaren waarin ik zeker nooit met gesloten ogen heb rondgelopen.

Een vriend vroeg me, nadat deze mijn plannen voor dit boek vernam: ‘Ben je niet bang mensen te beledigen?’

Ik keek hem aan en moest heel even denken aan een moment, ruim vijftig jaar geleden. Ik was met een vriend op bezoek bij een oudere vrijgezelle heer en merkte op dat ik ergens over beledigd was.

Hij vertelde mij het volgende: ‘Als iemand iets van jou rondbazuint wat op waarheid berust, dan mag je dat vervelend vinden en de persoon die dit deed als een naar kreng betitelen, maar je kunt er niet beledigd om zijn.

Vertelt men iets over jou wat totaal niet klopt, dan mag het je niet raken en moet je je schouders ophalen over het verhaal. Maar ook nu kun je niet beledigd zijn, want het gaat niet over jou.’

Hij had gelijk en sprak uit ervaring. Later pas begreep ik dat hij als homo in een maatschappij die nog helemaal niet open stond voor uitwassen, de nodige moeilijkheden op zijn weg had gekregen en zoals dat gaat, als je goed nadenkt over wat je gebeurt, kun je er alleen maar wijzer en beter van worden.

Als iemand moslima is en vindt dat ze een hoofdoek moet dragen om mij te overtuigen dat ze in iets geloofd waar ik niet in geloof, mag ik dat gek vinden en dat ook zeggen. Dat is mijn mening. Dat kun je een mening vinden waar je niet achter staat, maar dat is dan weer j  uw probleem. Beledigd zijn past daar niet bij.

Ik vertelde dit aan mijn vriend en ik zag in zijn ogen dat hij mij begreep en gelijk gaf.

Mijn boodschap aan u, alvorens aan de verhalen te beginnen, is: neem het met een korrel zout, of neem het serieus, maar lees het, nu u eenmaal begonnen bent, wel helemaal tot het einde uit.

Wilt u reageren? Doe dat dan naar het e-mailadres: boos-of-niet@outlook.com